

नमाजे मस्जून

लेखक

मुख्तार अहमद नदवी

तर्तीब

सुलैयू इस्लामिक सेंटर को विदेशी विभाग

नेपाली 6101003

सुलैयू इस्लामिक सेंटर

टेलीफोन नं० ३४९०६९५ / ३४९४४८८ फैक्स एक्टेंशन २३२

“सल्लू कमा रऐ तोमूनी बोसल्ली” (हदीस)

अर्थ-नमाज यस्तो पढ़ जस्तो मलाई पढ़दा देखेका छौं

नमाजे मसनून

लेखक :

मौलाना मुख्तार अहमद साहब “नदवी”

अनुवादक :

मोहम्मद इदरीस “नेपाली”

शिष्ट-आमिळ विराजुल उद्धम

भ्रमिका

यस पुस्तकमा नमाजको आवश्यक समस्याहरू र दोषा (मंत्र) हरूलाई एकान्तित गरिएको छु. र यसलाई भन् लजिलो बनाउनलाई प्रयात गरिएको छु। साथै हरेक समस्याहरूको छानबीन कुर्शन व हदीसको प्रकाशमा गरिएको छु। कुर्शन व हदीसको नाम हरेक कुराको अन्तमा () कोष्टमा लेखिएको छु। यस प्रकार यो सानो पुस्तकमा रस्तुल्लाह सललल्लाहो अलैहे वसल्लमको नमाजको बास्तविक र प्रमाणित बंगह बनेको छु।

यो किताब दारुस्सलिफया को प्रख्यात पुस्तक “सलातुनबीको” संचिप्त र सरल नेपाली अनुवाद हो। यो पुस्तक हरेक नेपाली मुसलमानहरूका लागि विशेषतय पहाडी भेगका मुसलमान हरूका आवाश्यकतालाई अनुभव गरि उल्था गरेको छु। किन भने हाम्रा पहाडी भेगका मुसलमानहरू इस्लामसित अपरिचित र अनभिश क्छन्। अर्बी, उद्दू भाषा उनीहरूलाई बुझ्न त भन् अपछारो छु।

यसले म यो पुस्तक नेपाली राष्ट्रीय भाषामा अनुवाद गरेको छु। र हाम्रो मदरसा सिराजुल उल्मूको तरफबाट यो पुस्तक निःशुहक दिवका लागि प्रकाशित गरेको छु। मलाई आशा छु कि यो पुस्तक हाम्रा नेपाली मुसलमान दाजु भाँईहरू र दिदी बहिनी तथा छात्र छात्राहरूका अध्ययनका लागि अति लाभप्रद सिद्ध हुने छु। पातक वर्ग र शिक्षित महानुभावहरू बसको सम्मान गर्ने क्षमता। साथै यसमा केही त्रुटि देखा परेमा मलाई छमा गरेर सूचित गर्नु होला जसको सुचार अर्को एडीशनमा हुन लकोस्।

अन्तमा अल्लाह सित प्रार्थना के छु भने मेरो यस सानो कार्य एवं प्रयासलाई सफल पारून। र यसको माध्यम बाट मुसलमान हरूलाई सुन्नते नबी को बमोजिम नमाज पदनलाई शान प्रदान गरोस्। (आमीन)

अनुवादक :
इस्लाम धर्मको सेवक
नोटुर्मन्द लक्ष्मी रोच “नेपाली”
सता-नवर बंचाक्षत कविकलास्तु, तोमिहुणा
बाहं नं० ८ बहुपा।
बोहद र लिखा-कविकलास्तु, तीमिहुणा (नेपाल)

विषय-सूची

क्र० सं०	शीर्षक	पृष्ठ संख्या
१-	इस्लामको आधार	१
२-	नमाज	१
३-	प्रत्येक नमाजको रक्खत हरुका संख्या	२
४-	वजू गन्ने विधि	२
५-	वजू पछिको दोआ	४
६-	यी कुराले वजू भएंग हुन्छ	४
७-	मोजाहरु मायि मसह	५
८-	तयम्मुमको वर्णन	५
९-	अज्ञानको वर्णन	५
१०-	तक्बीरको ताकशब्द	७
११-	अज्ञान र तक्बीर को बवाफ	८
१२-	अज्ञान पछिको दोआ	८
१३-	मन्त्रदमा प्रवेश र निकाषको दोआ	१०
१४-	नमाजको मसनून तरीका	११
१५-	मसन्नलः	१२
१६-	सूरः फातेहा	१३
१७-	सूरः इखलास	१४
१८-	रुक्मिको वर्णन	१५
१९-	कौमाको बयान	१५
२०-	सबदःको वर्णन	१६
२१-	बलसए इस्तराहत	१७
२२-	तशहूद	१८
२३-	आलिरी कश्चदः	१९

क० सं०	शीर्षक	पृष्ठ संख्या
२४-	दरुद शरीक पछिको दोआ	२०
२५-	सलाम गरिसके पछिको दोआ	२१
२६-	वित्र नमाजको वर्णन	२४
२७-	कोनूते नाज़िलः	२५
२८-	नमाजको आवश्यक समाया	२७
२९-	जुमाको वर्णन	२७
३०-	नमाजे ईदको वर्णन	२८
३१-	नमाज जनाजहको वर्णन	२९

विस्मिला हिरेह मानिरहीम

इस्त्वामको आधार

इस्त्वामको जग पाँच कुराहरु माथि स्थित छ ।

१— कलमए शहादत :—

“अशहदो अन्लाइलाहा इन्लन्लाहो व अशहदो अन्ना मोहम्मदन
अब्दोह व रस्लोह” ।

अर्थ—

म गवाही दिन्छु, यस कुराको कि अन्लाह बाहेक अरु कोही
पूजनीय छैन, र म गवाही दिन्छु यस कुराको कि निः सन्देह इजरत
मोहम्मद (वहाँ माथि शान्ति होस्) अन्लाह को सेवक रस्लल हुन् ।

२— दिन र रातीमा पाँच चोटि नमाज पढ़नु ।

३— ज़कात (दान) दिनु ।

४— रमजानुल मोबारकको रोजा रास्त्नु ।

५— यदि सर्व गर्नेको ज्ञमता छ भने बैतुलाह को हज
गनु । (मुस्लिम शरीफ)

नमाज

नमाज दिन र रातीमा पाँच चोटि पढ़नु अनिवार्य छ । जोहर,
अस, मरिज, एशा र फज्ज । जोहर र अस दिनको नमाज हुन,

मगिरब र एशा रातीको नमाज हुन र फज्रको नमाज विहानै
सूर्योदय भन्दा अधिको हो ।

नमाजको रक्तअतहरूका संख्या :-

नमाजे फज्र :-

पहिला दुई सुन्नत फेरि दुई फर्ज ।

नमाजे जोहर :-

पहिला चार सुन्नत, फेरि चार फर्ज फेरि दुई सुन्नत ।

नमाजे अस्त :-

चार फर्ज मात्र ।

नमाजे मगिरब :-

पहिला तीन फर्ज, अनि दुई सुन्नत ।

नमाजे एशा :-

पहिला चार फर्ज, अनि दुई सुन्नत, र एक वा तीन रक्तअत वित ।

दिन र रातीको फर्ज नमाजहरूका संख्या १७ सत्तरह रक्तअत,
र सुन्नत १२ बारह रक्तअत, वित एक वा तीन रक्तअत ।

वजू गर्नेको तरीका

बिना वजूको नमाज हुँदैन । (मुस्लिम) वजूको शुरूमा
“बिस्मिल्लाह” पढ्नु अनिवार्य छ । बिस्मिल्लाह पछि तीन चोटि
दुबै हात नाडीसम्म धुनु, फेरि तीन चोटि कुन्ला गर्नु, फेरि तीन
चोटि नाकमा पानी हान्नु र नाकलाई देखे हातले सफा गर्नु र

नाकमा पानी हाल्नका लागि बेगला बेगलै (बारम्बार) पानी लिनु
जायज्ज छ । (बोखारी)

फेरि तीन चोटि मुख धुनु, फेरि एक चुल्लु पानी लिए-
र दाही को चिउडो को तल सम्म हालेर दाहीको खिलाल
(दाही भित्र औंला फेर्ने) गर्नु । (अबुदाऊद)

फेरि आफ्नो दाहिना हात कुइना सम्म तीन बार धुनु, यस्तै
चिधिले देखे हात पनि कुइना सम्म तीन बार धुनु । (तिरमिजी)

फेरि हातको औंलाहरूमा खिलाल (औंलाको जरोमा औंला
घस्नु) गर्नु । (अबुदाऊद)

यदि औंठी लाएको मण त्यसलाई डोलाउनु पर्छ । (मिस्कात
शरीक) फेरि टाउकाको मसह (धसने क्रिया) यस तरीकाले गर्नु
कि दुवै हात टाउका को सामुन्नेको थ्रेझ देखि शुरू गरेर गुदीसम्म
लैजाउ, फेरि वहाँ देखि उही तरीकाले फर्नाएर शुरू गरेको ठाउँ-
माल्याउनु पर्छ । (बोखारी वा मुस्लिम)

फेरि कानहरूको मसह यस प्रकार गर्नु कि दुवै हातको चोर
औंलाले दुवै कानहरूका भित्र हालेर कानहरूका पिठ्यू माथि बूझी
औंलाहरूका साथ गर्नु । (मिस्कात) र कानका मसहको लागि
अर्को पानी लिनु (बलुगुलमराम)

फेरि आफ्नो दायाँ सुद्दा फेरि बायाँ सुद्दा गोली गाँठसम्म
तीन चोटि धुनु र सुद्दाहरूको औंलाहरूको बीच खिलालगर्नु ।
गर्दनको मसह गर्नु प्रमाणित छैन ।

वजू पछि को दोआ

बजू पछि यो दोआ पढनु पछँ :-

“अशृंहदो अन्लाइलाहा इल्ललताहो वहूदहू लाशरीका लहू व
अशृंहदो अमा मोहम्मदन अबुहू व रस्लोहू । अन्ला हुम्मज अलनी
मिनत्तौवाबीना वजअलनी मिनल मोतातहूरीन” ।

अर्थः—

म के गवाही दिन्छु भने अल्लाह बाहेक कोही पूजनीय छैन। उ एकलै छ उसको कोही मागी छैन, र के गवाही दिन्छु भने निःसन्देह मोहम्मद (वहाँ माथि शान्ति होस) उसको सेवक र रखल हुन्। हे अल्लाह मलाई तोबा (दृढ़ प्रतिज्ञा) गर्नेहरू मध्ये बनाई देऊ र साहै स्वच्छ सुकर्मीहरू मध्ये बनाई देऊ।

यी कुराहरू ले वजू भंगहुन्छः—

(१) मस्त निद्रामा सुत्नाले	(अवृदाऊद)
(२) हाथा खुस्किनाले	(तिरमिजी, अवृदाऊद)
(३) नशा र बेहोशीले	(तिरमिजी, अवृदाऊद)
(४) जनावत (स्वपनद्वेष) र मंथुनले	(तिरमिजी, अवृदाऊद)
(५) पिशाच र पाईखानाले	(बोखारी, मुस्लिम)
(६) स्त्री प्रसंग (मुजाअमत) ले	(सूरः निसा ४३ कुअनि)
(७) इस्तेहाजः ले (त्यो रगत जुन रोगको कारणले मासिक धर्मका समयको बाहेक अरू दिनमा पनि आउंछ । त्यसलाई इस्तेहाजः भन्दछन्) (बोखारी)	

मोजाहरु माथि मसह :—

स्थानीय मानिस एक दिन र एक राती सम्म, र यात्रा मानिस तीन दिन र तीन राती सम्म आपनो मोजा माथि मसह गर्ने हुन्छ। मसह गर्ने तरीका यो हो कि दुबै हातको पाँच बटे औलाहरु पानीमा भिजाएर दुबै खुट्टाको पञ्जा देखि शुरू गरेर गोलो गाँठ को माथि सम्म तान्नु पर्छ। खुट्टाको मसह माथि गर्नु सुन्नत हो, तल होइन। (तिरमिजी शरीफ)

तयम्मुमको व्यान :—

यदि कुनै कारणले नमाजको बेला पानी मिल्न न सकेमा वा हानिकारक सिद्ध भएमा पवित्रताको नियतले पवित्रमाटो संग आपनो हात र मुख माथि घस्नुलाई तयम्मुम भन्दछन जसको नियम यो हो कि तयम्मुमको नियतले बिस्मिल्लाह पढेर दुबै हात माटो माथि घस्नु फेरि फुकेर मुख र दुबै हात माथि मल्नु हो। (बोलारी)

अजानको वर्णन :—

रसूलुल्लाह सल्लल्लाहो अलैहे बसल्लम (वहाँ माथि शान्ति होस्) ले हज़रत बिलाललाई हृष्म दिइ बक्सियो कि अजानको शब्दहरु दुई-दुई चोटि भनुन, तर शुरूमा अरुलाहो अकबर चार चोटि भनुन्। र तकबीर एक-एक चोटि तर शुरू र अन्तमा अल्जाहो अकबर दुई चोटि भनुन्। र “कदकामतिस्सलाह” चाहिं दुई चोटि भन्नु पर्छ (बोलारी, मुस्लिम)

अजानलाई प्रारम्भगर्न शुरू शब्द यि हुन् :—

“अल्लाहो अकबर” (अर्थ- अल्लाह सबै भन्दा महान हो)

“अश्वदो अल्लाइलाहा इलललाह” (अर्थ- म के गवाही दिन्छु
भने अल्लाह बाहेक कोही
पूजनीय छैन)

“अश्वदो अल्लाइलाहा इलललाह” (अर्थ- म के गवाही दिन्छु
भने अल्लाह बाहेक कोही
पूजनीय छैन)

अश्वदो अना मोहम्मदर्रसूलुल्लाह” (अर्थ- म साक्षी बस्छु कि
पंचर मोहम्मद (वहाँ माथि
शान्ति होस्) अल्लाहका रसूल हुन)

“अश्वदो अना मोहम्मदर्रसूलुल्लाह” (अर्थ- म साक्षी बस्छु कि
पंचर मोहम्मद (वहाँ माथि शान्ति
होस्) अल्लाहका रसूल हुन)

“हय्या अलस्सलाह” (अर्थ- नमाजको लागि आउनु होस्)

“हय्या अलस्सलाह” (अर्थ- नमाजको लागि आउनु होस्)

“हय्या अललफलाह” (अर्थ- मुक्तिको लागि आउनु होस्)

- “हय्या अललफलाह” (अर्थ- मुक्तिको लागि आउनु होस्)
 “अल्लाहो अकबर” (अर्थ- अल्लाह सबै भन्दा महान हो)
 “अल्लाहो अकबर” (अर्थ- अल्लाह सबै भन्दा महान हो)
 “लाइलाहा इल्लल्लाह” (अर्थ- अल्लाह बाहेक कोही पूजनीय छैन)

फज्र को अजानमा ‘हय्या अललफलाह’ भने पछि दुई चोटि यो शब्द भन्नु पर्दछ ।

- “अस्सलातो खैरुम् मिनन नौम” (अर्थ- नमाज सुत्नु भन्दा बेश हो)
 “अस्सलातो खैरुम् मिनन नौम” (अर्थ- नमाज सुत्नु भन्दा बेश हो)

तकबीर को ताक शब्द :—

‘अन्लाहो अकबर, अल्लाहो अकबर । अशहदो अन्लाइलाहा इल्लल्लाह; अशहदोअन्ना भोहम्मदरस्सुलुल्लाह, हय्या अलस्सलाह, हय्या अललफलाह, कदकामतिस्सलाह, कदकामतिस्सलाह, अल्लाहो अकबर, अल्लाहो अकबर, लाइलाहा इल्लल्लाह ।’

अबदुल्लाह इब्ने उमर रजिअल्लाहो अन्होले भन्नु हुन्छ कि रस्सुलुल्लाह सल्लल्लाहो अलैहे वस्त्वलम (वहाँ माथि शान्ति होस्) को पालामा अजानको शब्द दुई दुई चोटि र तकबीर एक एक चोटि भनिन्थ्यो : “कदकामतिस्सलाह” बाहेक जुन दुई चोटि छ । (अबुदाऊद, नसई)

अजान दिने बखत दुवै हातको चोर औलालाई दुवै कान को प्वालमा हाउनु पर्छ (इब्ने माजः) “हय्या अलस्सलाह” भन्दा दायाँ तिर र “हय्या अललफलाह” भन्दा बायाँ तिर गर्दन घुमाउनु पर्छ । तर स्वयम घुम्नु षडैन ।

अजानको जवाफ़ :—

मोअजिज्ञन (अजान दिने व्यक्ति) ले जुन किसिमले अजान दियोस्, उस्तै किसिमले उसको जवाफ़ दिनु पर्छ. अर्थात् त्यही शब्द दोहन्याउनु पर्दछ । “हय्या अलम्सलाह” र “हय्या अललफ-लाह” भनिदा मात्र “लाहौला वला कूच्चता इल्ला बिल्लाह” भन्नु पर्दछ । (मुस्लिम)

तकबीर को जवाफ़ :—

अजान जस्तै तकबीरको पनि जवाफ़ दिनु पर्दछ । “कदका-मतिस्सलातको जवाफमा मात्र “अकामहल्लाहो व अदामहा” भन्नु पर्दछ । (अबुदाऊद)

अजान पछि को दोआ (स्तुती)

रस्तुल्लाह सल्लाहो अलैहे वसल्लम (वहाँ माथि अल्लाहको शान्ति होस्) को हुक्म के छ भने जब मोअजिज्ञन को आवाज सुनाई परोस, । त जस्तै त्यो भनोस उस्तै उसको जवाफ़ दिनुस् । अजान जब समाप्त होओस त म माथि दरूद पठाउनुप् । जुन व्यक्ति एक चोटि म माथि दरूद पढेछ । अल्लाह उस माथि दश चोटि दया (रहमत) उत्रित गर्छ । (मुस्लिम)

दरूद शरीफ़ :—

“अल्लाह हुम्मा सल्ले अला मोहम्मदिव व अला आले मोहम्मदिन कमा सल्लैता अला इब्राहीमा व अला आले इब्राहीमा इन्नका हमीदुम्मजीद । अल्ला हुम्मा बारिक अला मोहम्मदिव व अला आले मोहम्मदिन कमा बारकता अला इब्राहीमा व अला आले इब्राहीमा इन्नका हमीदुम्मजीद” ।

अर्थ :—

हे अल्लाह दयागर मोहम्मद माथि र उनको परिवार माथि जस्तो कि दया गन्यो तिमीले इब्राहीम र उनको परिवार माथि निःसंदेह तिमी प्रशंसाको पात्र महान हो । हे अल्लाह कल्याण (बरकत) गर मोहम्मद माथि र उनका परिवार माथि जस्तो कल्याण (बरकत) गन्यो तिमीले इब्राहीम माथि र उनको परिवार माथि निःसंदेह तिमी प्रशंसाको पात्र महान हो ।

दूर्द शरीफ ध्वि यो दोआ पढनुस :—

“अल्ला हुम्मा रब्बहा जेहिद्दअ बतित्ताम्मतेवस्सलातिल कायमते आंते मोहम्मद निल बसोलता बल फाजीलता बबअसहो मकामम् महमूदा निल्जी व अल्लह” (बोखारी)

अर्थ :—

हे अल्लाह यस पूरा छिन्ती र उभि रहने नमाजको स्वामी मोहम्मद लाई सहारा (आध्य) प्रदान गर, (जन्नतको दर्जा) र सुयोग्यता र उनलाई त्यस मकामे महमूदमा पठाई दिनुस् जसको तिमी बचन बाध्य भएका छौ ।

जुन व्यक्ति यो दोआ (मन्त्र) पढ्ने छ उसलाई तपाई मोहम्मद सल० (वहां माथि शान्ति होस) को सिफरिश प्रस्तुत्यको दिन प्राप्त हुनेछ ।

तेसो दोआ :—

“अश्हद्वो अल्लाइलाहा इल्लल्लाहो वह्वहू ला शरीका लहू व अश्हद्वो अन्ना मोहम्मदन अब्बुहू व रसूलोहू रजीतो

बिल्लाहे रब्बों व बे मोहम्मदिर्सूलों व बिल इस्लामे दीना”
(मुस्लिम)

अर्थ :—

“म के गवाही दिन्हु भने अल्लाहको बाहेक अरु कोही पूजनीय छैन, र निःसन्देह मुहम्मद सल्लल्लाहू अलैहे वसल्लम (वहां माथि अल्लाह को शान्ति होस्) उसको सेवक र रसूल हुन्, म राजी छु अल्लाह लाई रब (सर्वनाशी,) हुनमा र मोहम्मद (वहां माथि शान्ति होस्) लाई रसूल हुनमा र इहलामलाई सत्य धर्म हुनमायि” ।

यो तीनटे दोआहरु अर्थात् दख्ल शरीफ र उक्त दुवे दोआहरु मध्येवाट कम से कम एउठा अबवा तीनटे दोआ पढ्नु बेश छ ।

मस्जिदमा प्रवेश हुनको दोआ :—

मस्जिदमा पहिले आफ्नो दायाँ सुट्टा राखेर यो दोआ पढ्नु पर्दछ ।

“अल्लाहुम्मफ्तहली अबवाबा रहमतेका” ।

अर्थ :—

हे अल्लाह मेरो निस्ति आफ्नो दयाको होका खोलि दिनुस ।

मस्जिदवाट निकल्नुको दोआ :—

मस्जिद बाट निस्कनु भन्दा पहिले दायाँ सुट्टा बाहिर निकाल्नु पर्दछ र यो दोआ पढ्नुस् ।

“अल्ला हुम्मा इन्ती अस अलुका मिन फजलिका” ।
(मुस्लिम)

अर्थ :-

हे अल्लाह म तिमी बाट तिस्रो दया र कृपा चाहन्छु ।

नमाज को मसनून (वास्तविक) तरिका :

नमाज शुरू गर्नु भन्दा पहिले किला (काबा) को तर्फ मुख गरेर उभिनु पर्दछ । (बोखारी) र हृदयमा नमाजको नियत गर्नु पर्दछ । (बोखारी) आपनो दुवै हातलाई काधाँको बराबरमा उठाएर “अल्लाहो अकबर” भन्नु पर्दछ । (बोखारी)

र दायाँ हात बायाँ हात माथि र छाती माथि राखेद बाँधनु पर्दछ, र हृदयमा यो दोआ पढ्नु पर्दछ ।

दोआए इस्तिफताह :

तक्वीर तहरीमा (अल्लाहो अकबर भनेर नियत बांधनु लाई तक्वीर तहरीमा भन्दछन्) पछि केरात शुरू गर्नु भन्दा पहिले यो दोआ पढ्नु पर्दछ ।

(१) “अल्लाहुम्मा बाइद बैनी व बैना खतायाया कमा बाअत्ता बैनल मशिरके बल मगिरदे” ।

अर्थ :—

हे अल्लाह मेरो र मेरो पापहरूको बोच यस्तो दूरी गरि देऊ, जस्तो पूर्व र पश्चिमको दिशामा तिमीले दूरी गरेका छौं ।

(२) “अल्ला हुम्मा नक्किनी मिनल खताया कमा युनक्कस सौबुल अब यजो मिनदूनसे” ।

अर्थ :-

हे अल्लाह मलाई पापबाट यस किसिम सफा र पवित्र गरिदिनुस जस्तो सेतो लुगा फोहर मैलावाट सफा गरिन्छ ।

(३) “अल्ला हुम्मरिसिल खतायाया बिलमाए वस्सलजे बलबरदे” । (बोखारी)

अर्थ :-

हे अल्लाह मेरो पापहरूलाई पानी र वर्फ तथा असिनाले धोइ दिनुस् । (बोखारी)

यस बाहेक अर्को मन्त्र पनि उल्लेखित छन जुन मनमा लागोस त्यो पढनु पर्दछ । उचित यो छ कि इस्तेआजः को (क्षम्यको) दोआ पढनु पर्दछ ।

मस्त्रल :

जहरी (ठूलो स्वरको) नमाजहरूसा बिस्मिल्लाहिर्रह-मानिर्रहीम ठूलो स्वरले र सोरी (मसिनो स्वरको) नमाज-हरूमा कसैले न सुन्ने गरि पढनु प्रमोणित छ । यदि सधै मसिनो स्वरले पढनुस भने त्यो पनि जायज छ । (नसई)

सिरीं नमाज यि हुन् :

(१) सबै बखतको सुन्नत र नफिल नमाज हरू ।

(२) जोहर र अल्का फर्ज नमाज हरू ।

(३) मगरिबको फर्ज नमाजको अन्तिम रकअत र एशाको फर्ज नमाजको अन्तिमको दुई रकअत ।

ठूलो स्वरको नमाजमा त विश्विल्लाह् ठूलो स्वरले यदि ठूलो स्वरको छैन भने मसिनो स्वरले पढेर सूरः फातेहा पढनु पर्दछ । सूरः फातेहा प्रत्येक नमाजमा पढनु अनिवार्य छ । फर्ज होस अथवा सुन्नत इमाम र समूह को साथमा भए पनि, एकलै भए पनि, हरेक नमाज र हरेक रकअतमा सूरः फातेहा पढनु पर्दछ । सूरः फातेहा न पढेसम्म नमाज हुँदैन । (बोखारी, मुस्लिम)

फर्ज नमाजहरूमा यदि चार रकअत को छ भने पहिला दुई रकअतमा सूरः फातेहा पछि कुनै सूरः पढनु अनिवार्य छ । तर अन्तिमको दुई रकअतमा सूरः फातेहा मात्र पढनु पर्छ । यदि दुई रकअतको फर्ज नमाज छ भने दुइटैमा सूरः फातेहा र सूरः पढनु पर्दछ । तर सुन्नतको नमाजमा चार रकअतको भए पनि, दुईको भएपनि प्रत्येक रकअतमा सूरः र सूरः फातेहा पढनु अनिवार्य छ ।

सूरः फातेहा :

“अल्हमदो लिलाहे रब्बिल आलमीन । अर्रहमानिर्रहीम । मालिके यौमिदीन । इय्याका नभबुदु व इय्याक नस्तईन इहदेन-स्सिरातल मुस्तकीम सिरातल्लजीना अनअवता अलैहिम गैरिल मगजूबे अलैहिम वलज्जाल्लोन” । (आमीन)

अर्थ :-

“हरेक प्रकारको प्रशंसा अल्लाहको निम्नि हो । जो सम्पूर्ण संसारको पात्रता हो, र बहुते कृपालु र दयालु छ । प्रत्य हुने दिनको मात्रिक हो । हे अल्लाह हामी तिन्हो पूजा गर्नेले र तिमी संग सहयोग माँगदछौ, हामीमाई सोझो बाटो देखाउ । उनीहरुको बाटो जस माथि तिमीले पुरुषकार प्रदान गन्धो, न कि उनीहरुको बाटो जस माथि तिन्हो कोध भयो र न त पदचयुत हरुको बाटोमा, जो पदचयुत छए ।”

यदि ठूलो स्वरको नमाज छ भने “वलज्जाल्तीन” भने पछि ठूलो स्वरमा “अमीन” भन्नुस् (तिरमिजी अबुदाऊद) र मसिनो स्वरको नमाजमा मसिनो स्वरले भन्नु पर्दछ । यस पछि पदित्र कुरान को जो पत्रि सूरः व आयत सजिलो लागेस ठूलो छक्रको समाजमा ठूलो स्वरले र मसिनो स्वरको नमाजमा मसिनो स्वरइले पढनु पर्दछ (झेलरी)

सूरः इखलास :

“कुब होवल्लाहो अहद । अल्लाहुरसमद । लम यत्विद वलम युलद व लमयकुलह कुफुवन अहद” ।

अर्थ :-

हे गंगम्बर के भनि देउ भने अल्लाह एकले छ अख्लाहुल्लाई केहो पनि चाहिदैन । उ बेन्यान (स्वच्छन्द) छ । उसबाट कोही जन्मे छैन, र न त कसैबाट उ जन्मेको छ । अर्थात उसको

संतान छैन र न त उ कसैको सन्तान हो । र उ जस्तो कोही
छैन ।

रुकूअ (अर्थात्-निहुरिने अवस्थाको बयान) :—

केरात पछि अर्थात् सूरः फातेहा र सूरः पछि रुकूअ गर्नु
पर्दछ । रुकूअमा निम्नलिखित कुराको ध्यान गर्नु पर्दछ । रुकूअ
गर्ने बेतामा अल्लाहो अकबर भनेर रफादैन गर्नु (दुबै हात
काँधा सम्म उठाउनु लाई रफादैन भन्दछन्) पर्दछ (मिस्कात)

रुकूअमा कम्मर र टाउको एकदमै सोझो रहन् यस्तो कि
टाउको न तल होस् र न माथि होस् र दुबै हातहरू काखिबाट
अलग रहनु र दुबै पंजा घुडाहरू माथि राख्नु पर्दछ । (बोखारी
मुस्लिम)

औलाहरू घुडा माथि राख्नो संग मिलाए र राख्नु पर्दछ ।
हातहरूलाई सोझो तानेर काखिबाट अलग राख्नु र घुडालाई
मजबूती साथ समात्नुस् । (अबुदाऊद) र यो दोआ पढनुस् ।

रुकूअको दोआ :—

“सुबहाना रबिल अजोम” (३ तीन चोटि)

अर्थ—

पवित्राको वर्णन गर्दछु आफ्नो महान अल्लाहको (अबुदाऊद)
कौमाको दोआहरू-- (अर्थात् नमाजमा उभिने अवस्थाको
दोआहरू)

रुक्खभवाट टाउको उठाउंदै रफाईन (नमाज्मा दुबै हातकाँ-
चासम्म उठाउनुलाई भन्दछन्) गनुं र सोझोउमिन्नु पछे । मुस्ल्ही
(नमाजी) यदि इमाम छ त भनोस् ।

“समे अन्लाहो लेमन हमेदः” ।

अर्थ :-

अन्लाह उसको स्तुति सुन्नो जसले त्यसको प्रशंसा गच्छो ।

यदि मुकतदी (इमामको पछि पढने) छ भने त भनोस्
“रबनालकल हम्दो हम्दन कसीरन तग्येबन मोवारकन फीह” ।

अर्थ :-

हे मेरो अन्लाह तिग्रै निर्गित प्रशंसा छ । धेरै पवित्र प्रशंसा
जसमा बरकत दिएको छ ।

यदि एकलै नमाज पढ्छ भने त इमाम को जस्तै दुबै दोआ
पढोस् ।

सजदाको व्यान :—

रुक्खभवाट सजदामा जाने बखत श्रुई माथि पहिले दुबै
हातहरूलाई राख्नु । यस पछि घुडालाई टेक्नु । (अबुदाउद)

सजदामा नाक, निधार र दुबै हात जमीन माथि राख्नु ।
यस किसिमले कि हात तिघ्रा देखि पर रहोस् (बोखारी) र छाती
पेट र तिघ्रा जमीन देखि माथि राख्नु (अबुदाउद) सजदामा
सात अंग जमीन माथि हुनु जरूरी छ । निधार, दुबैहात, दुबै

घुडा र दुबै खुट्टाको पंजाकी तलुवा । (मुस्लिम) यही सजदा पुरुष र स्त्री दुबैको लागि हो । स्त्री को लागि अर्को सजदा सावित छैन ।

सजदाको दोआहरू :-

(१) “सुबहाना रब्बियल आला” (तीन र चोटि)

अर्थ :-

“पवित्र छ मेरो महान पालन कर्ता ।” (तिरमिजी)

(२) “सुबहानका अल्ला हुम्मा रब्बना व बेहमदे का अल्ला हुम्मगफिरली” (बुखारी, मुस्लिम)

अर्थ :-

पवित्र है तिमी है होम्रो अल्लाह हाम्रो पालन कर्ता, हामी तिमै प्रशंसा गर्नी, हे अल्लाह मलाई चाम्य गरि देऊ ।

जलसए इस्तराहत (पहिलो सजदा पछि बस्तुलाई भन्दक्षन्)
को दोआ :-

पहिलो सजदाबाट ठाउको उठाएर बायाँ खुट्टा चिल्हाएर बस्तुस् र दायाँ खुट्टा ठाडो राख्नु, र दायाँ हात दायाँ तिघा माथि र बायाँ हात बायाँ तिघा माथि यस्तो राख्नु कि औलाहरू किन्त्ता को तर्फ र घुडा को नजीक होस् । र यो दोआ पढ्नुस् । (नसई)

“अल्ला हुम्मगफिरली बरहमनी व आफिनी बहदिनी बर जुकनी” । (तिरमिजी)

अर्थः—

हे अल्लाह मलाई चमा गर र म माथि कुपा गर र मलाई शान्ति देऊ र मलाई सन्मार्ग दिखाई देऊ र मलाई मोजन (रोजी) देऊ । (तिरमिजी)

दोस्रो सजदा बाट उठेर पनि जलसए इस्तराहत गर्नु पर्दछ । यो एकरकथत भयो । (बोखारी)

तशहूद (अत्तहीय्यात) को दोआ :-

पहिलो तशहूदमा जलसए इस्तराहत जस्तै बसेर यो दोआ पढ्नु पर्दछ ।

“अत्तहीय्यातो लिल्लाहे वस्सलवातो वत्तये वातो अस्सलामो अलैका अय्योहन्नवियो व रहमतुल्लाहे व बरकातुहू, अस्सलामो अलैना व अला इवादिल्लाहिस्सालेहीन, अशहदो अल्ला इलाहा इल्लल्लाहो व अशहदो अन्ना मोहम्मदन अबुहू व रस्लोहू” ।

अर्थः—

सम्पूर्ण मौखिक र व्यवहारिक प्रार्थना पूजाहरु र पवित्र कुराहरु अल्लाहकै लागि हुन् । शान्ति (सलाम) होस् तिमी माथि हे नबी अल्लाहको दया र कल्याण, र सलाम हो हामी माथि र अल्लाहको (भक्त) अनुयायीहरु माथि म के गवाही दिन्छु मने अल्लाह बाहेक कोही पूजनीय छैन्, र गवाही दिन्छु कि

निःसन्देह मोहम्मद (वहाँ माथि शान्ति होस) अल्लाहको सेवक
र रम्भुल हुन् । (मुत्तफ़क्कुन अलैह)

चार रक्त्रतको नमाजहरूमा तशहूद पढेर ‘अल्लाहो
अकबर’ भन्दै उमिएर रकादैन गर्नु पर्दछ । (बोखारी)

फज्ज नमाजहरूमा तेस्रो र चौथो रक्त्रतहरूमा सूरः फातेहा
मात्र पढनु पर्दछ । (बोखारी, मुस्लिम)

आस्तिरी काअदः (अन्तिम बैठक) :—

अन्तिम काअदःमा बस्नुको विधि यो हो कि दायाँ सुदा ठाडो
राखंर त्यसका औलाहरू किला तिर राख्नु र देवे सुदा पल्टाएर
त्यसमाथि वसो राख्नु पर्दछ । यस्तो बस्नालाई “तवरूक” भन्दछन् ।
फेरि तशहूद पढि दरूद शरीफ पढनु ।

दरूद शरीफ :-

“अल्ला हुम्मा सल्ले अला मोहम्मदिंव व अला आले
मोहम्मदिन कमा सल्लैता अला इब्राहीमा व अला आले इब्राहीमा
इनका हमीदुम भजीद । अल्लाहुम्मा बारिक अला मोहम्मदिंव व
अला आले मोहम्मदिन कमा बारकता अला इब्राहीमा व अला
आले इब्राहीमा इनका हमीदुम भजोद” । (बोखारी)

अर्थ :-

हे अल्लाह दया गर मोहम्मद (वहाँ माथि शान्ति होस) र
उनका परिवार माथि, जस्तो कि दया गच्छो तिमी इब्राहीम र

उनका परिवार माथि निःसन्देह तिमी प्रशंसाको पात्र धेरै महान ही, हे अल्लाह वरकत उत्रित गर मोहम्मद र उनका परिवार माथि जस्तो कि वरकत गन्यो तिमी इब्राहीम र उनको परिवार माथि निःसन्देह तिमी प्रशंसाको पात्र धेरै महान ही । (बोखारी)

दस्तशरीफ पछिको दोआहसु :-

(१) “अल्ला हुम्मा इन्नी जलम्तो, नफसी जुलमन कसीरौं बला यगफेरुज्जुनबा। इन्ला अन्ता फण्फरली मगफेरतम मिन इन्देका वरहमनी इनका अन्तल ग़ुरुर्हीम” ।

अर्थ :—

हे अल्लाह मैले आपनो आत्मामाथि धेरै अन्याय गरेको छु, र यसमा सन्देह छैन कि तिमी बाहेक अरु कोही पापहरु बाट मुक्त गर्न सक्दैन् । यसकारण तिमी आपनो विशेष कुपाले मलाई चपा गर र म माथि कुपा गर निःसन्देह तिमी मात्र चमा गनं सक्ने धेरै कुपालु छौ, । (बोखारी, मुस्लिम)

(२) “अल्ला हुम्मा इन्हो अउजो बेका मिन अजाबिल कबरे व अउजोबेका मिन फितनतिल मसीहिद्डज्जाले व अउजो बेका मिन फितनतिल महया व फितनतिल ममाति, अल्ला हुम्मा इन्नी अउजो बेका मिनल मउसमे व मिनल मगरमे” । (बोखारी, मुस्लिम)

अर्थ :—

हे अल्लाह म तिम्रो शरण चाहन्छु कब्रको दुःखबाट र तिम्रो शरण चाहन्छु मसीहिद्डज्जालको उपद्रव बाट र शरण चाहन्छु

जीवन मरण को पद्यन्त्र (फसाद) बाट हे अल्लाह म तिमो शरण
चाहन्तु पाप र श्रद्धा बाट”।

यस बाहेक अकों दोआ पनि छ । त्यस मध्ये बाट हुने पनि
एउटा दोआ तथाहूद पढे पछि पढनुस् । केरि दायाँ तिर मुख
गर्दै मन्तुस् ।

“अस्सलामो अलैकुम व रहमतुल्लाहे व बरकातुहू”

अर्थः—

शान्तिहोस् तिमी माथि र अल्लाहको दया होस् ।
र देवे तिर मुख घुमाएर पनि मन्तुस् ।

“अस्सलामो अलैकुम व रहमतुल्लाहे व बरकातुहू”।

अर्थः—

शान्तिहोस् तिमी माथि र अल्लाहको दयाहोस् ।(अबुदाऊद)

सलाम गरिसके पछि को दोआहरू :—

सलाम फेने बित्तिकै इमाम र मूक दी लाई चाहियो कि दूसी
स्वरभा “अल्लाहो अकबर” तीन चोटि भनुन् र तीन चोटि
“अस्तग्फेरल्लाह” पढनु पर्दै । (मुस्लिम)

केरि यो दोआ पढनुः—

“रब्बे अहन्नी अला जिकरिका व शुकेका व हुसने इबादतेका”

अर्थः—

हे मेरो अल्लाह मेरो महत गर आफ्नो खप माथि र आफ्नो
शुक (कुत्ताता) माथि र आफ्नो राम्रो पूजा मार्दि ।

“लाइलाहा इत्तल्लाहो वहदहु ला शरीका लहु लहुल मुल्को
द लहुल हम्दो बहो वा अला कुन्ले शैइन कदीर”

अर्थ :-

अल्लाह बाहेक कोही पूजनीय लायक छैन उ एकलै छ।
उसका क्षेत्री साम्भा छैन, उसैको लागि बादशाहियत छ। र
उसको लागि हरेक प्रकारको प्रशंसा छ र उ सर्वज्ञाता हो र सबै
माधि शासक छ।

“अल्ला हुम्मा ला मानिआ लिमा आतैता वला मूतिया लिमा
मनश्चता वला यनकओ जलजदे मिनकल जद”। (बोखारी, मुस्लिम)

अर्थ :-

हे अल्लाह जे सुकै तिमी देऊ त उसलाई कसंले रोक्न
सक्तेन र तिमीले रोके पछि त उसलाई कसंले दिन सबैदैन र
पूँछी पति (धनवान) हरूका सम्पत्तिले तिओ फोध र संकष्टबाट
कुनै लाभ विलाउन सबैदैन।

“अल्ला हुम्मा इम्मी अउज्जोबिका मिनल जुबने व
अउज्जोबेका मिनल बुक्सले व अउज्जोबेका मिन अर्जेलिल उमोरे
व अउज्जोबेका मिन फित् नतिदुनिया व अजाबिल कद्द”।
(बोखारी)

अर्थ :-

“हे मेरो अल्लाह म तिओ शरण चाहन्छु, कायरता बाट र
तिओ शरण चाहन्छु कुपणताबाट र तिओ शरण चाहन्छु

असाध्य रजील उमेर (अधम आयु) बाट र तिक्को शरण चाहन्छु
संसार र कदको दुःख बाट ।”

यी दोआहरू बाहेक ३३ चोटि “सुबहानल्लाह” र ३३
चोटि “अल्लाह्मो लिल्लाह” र ३३ चोटि “अल्लाहो अकबर”
ए एक चोटि “लाइलाहा इलल्लाहो वहवहू ला शरीका लहू
लहुल मुलको व लहुल हम्दो वहोवा अला कुल्ले शैइन कदीर”
पढनुस ।

यी दोआहरूको अन्तमा आयतल कुर्सी पढनुस ।

आयतल कुर्सी

“अल्लाहो लाइलाहा इल्ला होबल हैय्युल कैथूम लाता
खोजोहू सेवतूँ । वला नोमुन लहू माफिस्समावाते व माफिल
अर्ज, मनजल्लजो यशफओ इन्दहू इल्ला बेइजनिही यालमो
माबैना ऐदीहिम बमा खलफहूम वला युहोतूना बेशैइम् मिन
इलमेही इल्ला बेमा शाआ बसेआ कुर्सीयो हुस्समावाते वल
अर्ज । वला यउदुहू हिफजोहोमा वहोबल अलीय्युल अजीम ।”

अर्थ :—

अल्लाह बाहेक कोही पूजनीय छैन् । उ सधे जीवित रहने
छ र सबैलाई जोवित राख्न सक्ने सामर्थ्यवान छ । उसलाई
निद्रा (ऊँघ) आउँदैन् र न उ सुत्छ, आकास पातालमा भएको
समस्त वस्तु उसैको हो । कुन व्यक्ति यस्तो छ जो उस सम्म
कसेको शिफारिस उसको अज्ञा बगैर गरोस । उ सर्वज्ञाता हो :

उ सबै जानेको छ । जुन व्यक्तिहरूको सामुन्ने छ र जुन सबैको पछाड़ि छ । मान्छे मिलेर उसको विद्याबाट केही लिन सबैदैनन् । तर जति अल्लाहले चाहोस र उसको कुसीले आकाश पृथ्वीसाई आफ्नो बसअतमा लिएको छ र यिनीहरूका हेरचाहले उस लाई थकाई लाउंदैन । उ महान महात्म्य छ ।

वित्रको नमाज :—

वित्रको नमाज एक तशहूदको साथै एक व तीन रकअत पढनु पर्दछ । अर्थात एक रकअत पढे पनि हुन्छ र तीन पढे पनि हुन्छ । एक रकअत पढवा पनि एके चोटि अत्ताहीयात, दरूद आदि पढेर सिध्याउनु पछं, र तीन रकअत पढवा पनि एके चोटि सबै दोआ अन्तिम रकअतपा पढेर सलाम फेनु पछं । वित्र रातोको अन्तिम नमाज हो । वित्रको अन्तिम रकअतको रुकू पछि खडा भएर दोआएकोनूत पढेर सजदामा जानु पछं ।

दोआए कुनूत :—

अल्ला हुम्महदिनो फीमन हदैत, व आफेनी फीमन आफैत, व तबल्लनो फीमन तबल्लैत, व बारिकलो फी मा आतैत, थकिनो शर्मा कजैत, फइन्नका तबजी बला युक्जा अलैक । इन्हू लायजिल्लो मौवालैत, बला यइज्जो मन आदैत, तबारकता रब्बना व तआलैत, नसतग्फेरोका व ननूबो इलैक, बसल्लल्लाहो अलन्नबीय्ये” । (तिरमिजी)

अर्थ :—

हे मेरो अल्लाह मलाई सन्मार्ग देखाई देऊ । उनीहरूको समूहमा जसलाई तिमी सोझो बाटो देखायो, र मलाई शान्ति देऊ उनीहरूमा, जसलाई तिमीले मित्र बनाएका छौ, र बरकत (बढोत्तरी) देऊ मलाई उस चोजमा जुन मलाई प्रदान गरेका छौ, । र बचाऊ मलाई उस उपद्रवबाट जसको तिमीले फेसला गरेका छौ । तिमी नै फेसला गर्दौ । तिमी माथि कसैको फेसला छैन् । जसलाई तिमी मित्र राख उसलाई कसैले बेइज्जत गर्नेवाला छैन्, र जसलाई तिमी शत्रु बनाई देऊ, उस लाई कसैले मान दिन सबैदैन् । अनन्त दाता छौ तिमी हे मेरो अल्लाह, र सर्वश्रेष्ठ छौ, म तिमी बाट क्षमा चाहन्छु, र तिमीबाट तौबः सपथ गर्दू, र दर्ढ व रहमत नबो मुहम्मद (वहां माथि अल्लाहको शान्ति होस्) सल्लल्लाहो अलैहे बसल्लम माथि होस् । (तिरमिजी)

वित्र एकिको दोआ :—

वित्रको सलाम फेरे पछि तीन चोटी भन्नु पर्छ “सुबहानल मलेकिल कुद्दूस” तेसो चोटि चाहिँ ठूलो स्वरले भन्नु पर्छ । (अबुदाऊद)

कुनूते नाजेलः—

युद्ध, दुर्घटवा र शत्रुको भयको अनुभवको बेला यो दोआलाई कुनूतमा पढ्नु पर्छ ।

“अल्ला हुम्मिकरलना व लिलमोमेनीना वल मोमेनाते वल मुस्लेमीना वल मुस्लेमाते व अल्लिफ बैना कुलूबिहिम व अस्लह जाता बैनहुम वन सुरहुम अल। अदूव्वेका व अदूव्वेहिम। अल्ला हुम्मल अनिल कफरतलजीना यसुद्दूना अन सबीलिक, व योकज्जेबूना रोसोलक, व युकातेलूना अवलियाअक, अल्ला हुम्मा खालिफ बैना कलेमतेहिम व जलजिल अकदामहुम व अनजिल बिहिम बासकलजी ला तरद्दूह अनिल कौमिल मुखरेमीन। अल्ला मुम्मा इन्ना नजअलोका फीनोहूरेहिम व नऊजोविका मिन शोरुरेहिम”। (हिसने हसीन)

अर्थ :—

हे अल्लाह क्षमा देऊ मलाई र इमानदार पुरुष र ईमानदार स्त्रीहरूलाई र मुसलमान पुरुष र मुसलमान स्त्री-हरूलाई र उनीहरूका हृदयमा प्रेम उत्पन्न गरिदेऊ, र उनी-हरूमा मिलापत्र गराई देऊ, र आप्नो र उनको शत्रुहरू माथि उनीहरूको सहायता गर। हे अल्लाह ती काफिरहरूमाथि धिक्कार (लअनत) गर। जुन तिम्रो बाटो वाट रोकछन र तिम्रो रसूललाई झूठो बनाउँछन र तिम्रो भक्तहरू संग युद्ध गर्न्छन्। हे अल्लाह तिनीहरूको बीचमा फूट गरिदेऊ र तिनीहरूको खुट्टा डगमगाई देऊ र तिनी माथि आप्नो त्यो संकष्ठ दुःख अवतरित गर, जसलाई तिमी अपराधीहरू (अत्याचारहरू) ब्राट हटाउँदैनौं। हे अल्लाह हामी तिमीलाई उनीहरूको सामूमा (मुकाबिलमा) गढौं र उनको उपद्रवबाट तिम्रो शरण चाहन्छौं।

नमाजको आवश्यक समस्याहरू :—

- (१) सभूहको साथ नमाज पढ़नाले सत्ताइस दर्जा उत्तम छ ।
(बोखारी, मुस्लिम)
- (२) इमामको साथ एउटा मानिस पनि भए त सामूहिक नमाज हुनसक्छ । (बोखारी व मुस्लिम)
- (३) पंक्तिहरूलाई सोझो गर्नले नमाज पूरा हुन्छ । (तिरमिजी)
- (४) पंक्तिहरूको बोचमा रितो ठाउं छोड़नु हुँदैन । (अबुदाऊद)
- (५) यात्रु चार रकअतको नमाजलाई कल (कम) गरेर आधा पढ़नु पर्दछ । (मसनद)
- (६) यात्रामा दुई बखतको नमाज एउटेमा पढ़न जायज छ ।
(मसनद अहमद)
- (७) नमाजी (मुस्लिम) बिसेर नमाज कम व ज्यादा पढ़नाले सजदा सहू गर्नु मसनूत (उचित) छ ।
- (८) सजदा सहू सलाम फेर्नु भन्दा पहिले गर्नु पर्दछ । (बोखारी)

जुमाको व्यान :—

जुमाको फर्ज नमाज दुई रकअत अनिवार्य छ । जुमाको समय जोहर को समय हो । (बोखारी) गाउँ र शहर सबै ठाउँमा जुमा अनिवार्य छ जुमाको खुत्बा बजिब छ । जुमाको दिन खुत्बा भन्दा अधि जति रकअत पनि सुन्नत पढ़न सकिन्छ । जुमा पछि चार रकअत सुन्नत पढ़नु (बेश) उत्तम हो, दुई

रकअतमा पनि खतम गर्न जायज छ । यदि दुई रकअतमा
खतम गर्नु छ भने त घरमा गएर पढनाले अति उत्तम हो ।

जुन व्यक्ति अजान पछि मस्जिदमा आओस् र इमाम
खुत्बा दिइरहेछ भने त उसलाई के चाहियो भने दुई रकअत
सुन्नत पढेर खुत्बा सुन्नु पर्दछ ।

चाइ (ईद र बकर ईद) को नमाज :—

ईदको नमाज दुई रकअत सुन्नत मवक्केदः मात्र अनिवार्य
छ । ईदहरू को नमाज बिहाने सबैर सूर्य उदाउने बित्तिक
पढनु उत्तम हो, ईदको नमाज का लागि न अजान भन्नु पर्दछ,
र न अकामत । (मुत्तफकुन अलैह)

ईदको पहिलो रकअतमा तकबीर तहरीमा पछि सात
तकबीर र दोस्रो रकअतमा केहात भन्दा पहिले पाँच तकबीर-
हरू भन्नु पर्दछ । प्रत्येक तकबीर को साथ रफादेन गर्नु पर्दछ ।
ईदको नमाज भन्दा अधि व पछि कुनै सुन्नत र नफिल नमाज
पढनु पर्दैन ।

ईदगाह जाँदा र फक्केर आउँदा ठूलो स्वरले यो तकबीर
पढनु पर्दछ ।

ईदको तकबीर :—

“अल्लाहो अकबर, अल्लाहो अकबर लाइलाहा इल्लल्लाहो
बल्लाहो अकबर अल्लाहो अकबर व लिल्लाहिल हम्द” ।

अर्थः—

अल्लाह सबै भन्दा महान हो, अल्लाह सबै भन्दा महान हो । अल्लाह बाहेक कोही पूजनीय छैन्, अल्लाह सबै भन्दा महान हो अल्लाह सबै भन्दा महान हो । ए सबै प्रशंसा अल्लाहको लागि हो ।

नमाज जनाजहको वर्णन :—

नमाज जनाजह विना रूकूअ, सजदः को पढ़िन्छ ।

नमाज जनाजहको निम्ति सबै नमाजहरू जस्तै पवित्रता, बजूँ किडलाको तर्फ हुनु, शरोर ढाक्नु, नियत गर्नु, आवश्यक छ । जनाजहमा चार तक्बीर भन्नु पर्दछ । जनाजहमा सूरः फातेहा पढनु आवश्यक छ । (बोखारी)

नमाज जनाजह को दोआ र पढने विधि :—

पहिलो तक्बीर पछि “सूरः फातेहा” र कुनै अको सूरः मिसाएर पढनु पर्दछ । (बोखारी)

दोस्रो तक्बीर पछि “दरूद शरीफ” पढनु पर्दछ तेको तक्बीर पछि निम्न लिखित दोआहरू पढनुस् ।

(१) :“अल्ला हुम्मगिर लेहय्येना व मय्यतेना व शाहेबेना व गायेबेना व सगीरेना व कबीरेना व जकरेना व उनसाना । अल्ला हुम्मा मन अहययतहू मिन्ना फअहयेही अलल इस्लाम व मन तवफँतहू मिन्ना फतवफँहू अलख ईमान । अल्ला

हुम्मा ला तहरिमना अजरहू बला तफतिना बअबहू” ।
(मुस्लिम)

हे अल्लाह मुक्त गरि देऊ हास्त्रो जीवित र मृतकलाई
र हास्त्रो हाजिर र गायबलाई र हास्त्रो साना र ठूलालाई
र हास्त्रो पुरुष र स्त्रीलाई । हे अल्लाह म मध्ये जसलाई
तिमी जीवित राख उसलाई इस्लाम माथि जीवित राख, र
जसलाई मृत्यु देऊ त इमान माथि मृत्यु देऊ हे अल्लाह मलाई
यिपुण्यहरू बाट निराश न राख्नु र यस पछि हासीलाई
उपद्रवमा न हाल्नु ।

(२) “अहला हुम्मगिफरलहू वरहमहू व आफेही बथफो
अन्हो व अकरिम नुझोलहू व बस्से मदखलहू बगिसलहो बिलमाए
बस्सलजे बल बरद, व नदिकही मिनस खताया कम युनककस
सौबुल अबझयो मिनहनसे, व अबदिलहो दारन खेरम मिन
दारेही व अहलन खेरम् मिन अहलेही व जौजन खेरम् मिन
जौजिही व अदखिलहुल जम्नता व अहजहो मिन अजाबिल कब्रे
व अजाबिन्नार” । (मुस्लिम)

अर्थ :-

हे अल्लाह यसलाई बलशदेऊ, र यस माथि दया गर र
यसलाई शान्ति देऊ, र यसलाई क्षमा गरिदेऊ, र यसको अतिथि-
सत्कार सम्मान पूर्वक गर, र यसको चिहान (कद्द) लाई कराकिलो
गरिदेऊ, र यसको पापलाई पानी, हिउँ र असिनाले धोई देऊ,

उसलाई अपराध (पाप) बाट यस्तो स्वच्छ गरिदेउ, जस्तो सेसो लुगा फोहर बाट सफा गरिन्छ र उसको घर भन्दा राम्रो घर साटि देऊ र उसको परिवारहरू भन्दा राम्रो परिवार साट देऊ, र उसको स्वास्नी भन्दा राम्रो जोड़ा देऊ, र उसलाई जन्नत (स्वर्ग) मा प्रवेश गरिदेउ, र उसलाई कब्ज को दुःखबाट र नरकबाट बचाऊ”। (मुस्लिम)

यदि बच्चाको जनाजह छ भने त तेस्रो तक्षीर पछि “अल्ला हुम्मिकरले हय्येना व मय्येतेना” पढेर यो दोआ पढनु पर्दछ ।

“अल्ला हुम्मज अल्हो लना सलफौ व फरतौ व जुखरा”। (बोखारी)

अर्थ :-

“हे अल्लाह उसलाई हाम्रो निम्नि अघिगरेको र पूण्यको मूल कारण बनाई देऊ”।

फेरि हात बाँधे के अवस्थामा पहिले दायां तिर मुख गरेर भनोस “अस्सलामो अलैकुम व रहमतुल्लाहे व बरकातुहू” फेरि बायाँ तिर मुख गरेर भनोस “अस्सलामो अलैकुम व रहमतुल्लाहे व बरकातुहू”।

यदि पुरुषको जनाजह होस् त इमाम मृतकको टाउकाको सामुन्ने उभिनु पर्दछ । यदि स्त्रीको जनाजह छ भने त इमाम मृतकको बोचमा उभिनु पर्दछ । (अबुदाऊद)

كيفية الصلاة

المؤلف
مختار أحمد الندوي

إعداد
قسم الجاليات بمكتب الدعوة بالسلفي

٦١٠١٠٣ تيبالي

مكتب الدعوة بالسلفي

هاتف: ٢٤١٤٤٨٨ - ٢٤١٠٦١٥ | تحويلة ناسوخ ٢٢٢